

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 5967/2023
09.04.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Добриле Страјина и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужиље АА из села ..., чији је пуномоћник Сунчица Стаменковић, адвокат из ..., против туженог ЈП „Путеви Србије“, чији је пуномоћник Бранислав Поповац, адвокат из ..., ради утврђења и накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Врању Гж 580/22 од 25.10.2022. године, у седници одржаној 09.04.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Врању Гж 580/22 од 25.10.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Врању Гж 580/22 од 25.10.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врању П 1081/18 од 17.12.2021. године, ставом I изреке, одбијен је приговор стварне ненадлежности суда за поступање у овој правној ствари истакнут од стране туженог као неоснован. Ставом II изреке, утврђено је према туженом да је споразум о накнади за експроприсано пољопривредно земљиште бр. 465-1291/11-07 од 26.01.2012. године ништав и да не производи правно дејство. Ставом III изреке, обавезан је тужени да тужиљи на име разлике од исплаћене накнаде за пољопривредно земљиште до припадајуће накнаде за преузето грађевинско земљиште по споразуму о накнади за експроприсано пољопривредно земљиште број 465-1291/11 – 07 од 26.01.2012. године и то за кат.парцелу бр. .. -њива 3. класе у површини од 505м², уписана у ЛН .. КО Врање 1 исплати износ од 321.685,00 динара са законском затезном каматом од 17.12.2021. године, као дана пресуђења, до исплате. Ставом IV изреке, обавезан је тужени да тужиљи исплати на име накнаде трошкова поступка износ од 145.130,00 динара.

Решењем Основног суда у Врању П 1081/18 од 18.12.2021. године, обавезан је тужени да судском вештаку Миодрагу Протићу исплати на име доплате награде за извршено вештачење у предмету Основног суда у Врању П 1081/18 износ од 2.516,76 динара.

Виши суд у Врању је пресудом Гж 580/22 од 25.10.2022. године, одбио као неосноване жалбе туженог и потврдио пресуду Основног суда у Врању П 1081/18 од 17.12.2021. године и решење П 1081/18 од 28.12.2021. године.

Против правоснажне пресуде донете у другом степену, у делу у коме је потврђена првостепена пресуда, тужени је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној на основу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку- ЗПП („Сл. гласник РС“, бр.72/11...10/23-други закон), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији туженог прописани одредбом члана 404. став 1. ЗПП.

Предмет тражене правне заштите је утврђење ништавости Споразума о накнади за експроприсано земљиште закљученог између парничних странака и исплата тужиљи разлике између припадајуће и исплаћене накнаде за експроприсану парцелу. Одлука нижестепених судова о усвајању тужбених захтева тужиље заснована је на примени одговарајућих одредби материјалног права и у складу је са постојећом судском праксом судова у примени и тумачењу материјалног права релевантног за пресуђење ове правне ствари, па не постоји потреба за новим тумачењем права. Није потребно ни уједначавање судске праксе у вези са применом одредбе члана 42. Закона о експропријацији, у погледу начина одређивања висине тржишне вредности непокретности, јер су нижестепени судови тржишну вредност експроприсане непокретности утврдили на начин који не одступа од правног схватања о одређивању висине те накнаде по тржишној цени грађевинског земљишта, чији је статус у конкретном случају промењен доношењем Генералног урбанистичког плана града Врања (западни део парцеле), односно доношењем Просторног плана града Врања и Уредбе просторног плана подручја инфраструктурног коридора Београд-Ниш-граница Републике Северне Македоније (источни део парцеле). Погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, у смислу навода ревизије туженог у делу у коме се оспоравају налази и мишљење вештака, нису разлог за изјављивање посебне ревизије у смислу одредбе члана 404. став 1. ЗПП. Одлуку о трошковима поступка суд доноси на основу успеха парничних странака и предузетих радњи у поступку у сваком конкретном предмету, па с тим у вези нема услова за уједначавањем судске праксе на основу посебне ревизије ни у том делу.

На основу члана 404. став 2. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке овог решења.

Врховни су је испитао дозвољеност ревизије, применом одредбе члана 410. став 2. тачка 5. у вези са чланом 468. став 1. и 479. став 6. ЗПП и оценио да ревизија туженог није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу, које не прелази динарску противвредност од 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

На основу одредбе члана 479. став 6. истог закона, против одлуке другостепеног суда којим је одлучено о спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужила је тужбу у овој правној ствари јподнела 13.04.2018. године, а вредност предмета спора је 321.685,00 динара.

Имајући у виду да је ово спор мале вредности у ком се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан преиначења тужбе, следи да против одлуке другостепеног суда у овој врсти спора ревизија није дозвољена на основу одредбе члана 479. став 6. ЗПП:

Из изнетих разлога, Врховни суд је одлуку као у ставу другом изреке, донео применом члана 413. ЗПП.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић